

Komst van 'De Engelenburgh' was ware omslag

We kennen het allemaal. Fier aan de Kerkewijk. Een groot gebouw waar veel ouderen onder ons veelal met plezier, en terugkijkend op hun leven, wonen. Vorige week had ik een interview met mevrouw Bastenhof. Ze is nu 94 en heeft vanaf de opening in 1964 tot haar afscheid in 1982 lief en leed meegeemaakt. Ze heeft een stroom van verhalen en anekdotes.

Door Anne Slok

VEENENDAAL - Zuster Bastenhof weet als geen ander hoe de bejaardenzorg ook voor 1964 in Veenendaal voorzien was. Wat terug aan de Kerkewijk, naast de huidige Lampegiet, stond ooit het Oudeliendehuis van de Hervormde gemeente van Veenendaal. Het was een sober gebouw, met voorzieningen die zelfs in die tijd veel vragen opriepen.

De bouw van bejaardencentrum De Engelenburgh in 1963/1964.

De laatste leiding bestond uit echtpaar Den Toom. De bewoners moesten hen aanspreken als 'vader en moeder'. Stel je voor, ouderen die tegen mensen die gezien hun leeftijd hun kinderen konden zijn, vader en moeder moesten zeggen. Er was niet elke dag vlees bij het eten. Tot 1958 werd er nog surrogaat-koffie geschonken en het waren houten banken waarop de bewoners zaten in sombere zalen, mannen en vrouwen apart. In 1960 werd besloten tot de bouw van "De Engelenburgh". In 1962 werd de eerste steen door dominee Vroegindewij gelegd. Kenmerkend in zijn toespraak was 'dat het een gebouw van liefde' zou worden. De bouw liep door een strenge winter en een natte zomer vertraging op. Pas in juni 1964 kwamen de bewoners. Op 10 november van dat jaar werd de officiële opening door ds. A. Vroegindewij verricht. Burgemeester Hazenberg benadrukte dat vooral de gezins sfeer niet verloren mocht gaan. "Ja", vertelt zuster Bastenhof verder, "het was ongekend. Een prachtige centrale keuken en echtparen die bij elkaar konden blijven wonen." Een anekdote: "Een keer in een weekend, ik weet het nog goed, werd onze kok, meneer

Personeel in de jaren '70. Derde van rechts is zuster Bastenhof. (Foto via Anne Slok)

Pater, tijdens het koken ziek. Hij moest maar een poosje gaan liggen. Maar hij knapte niet op. Toch moest er iemand langs de kookplaten. Ik heb hem toen op een brancard ge-

legd en ben zo samen met hem langs de potten en pannen gereden. Op zijn aangeven moest ik het eten verder klaarmaken...". "Of die keer" gaat ze verder, "Dat ik verschil-

Toen kon dat nog: een opening gezeten op de rug van een olifant. Dominee A. vroegindewij zit er samen met een zuster op.

lende mensen op de gang met elkaar hoorde praten en ik ze bijna niet kon verstaan". "Ik dacht nog, 2 mensen die tegelijk een hersenbloeding krijgen? Achteraf bleek dat de gebitten werden schoongemaakt en verwisseld." Dominee Vroegindewij heeft De Engelenburgh een warm hart toegedragen. Een bijzonder moment was toen tijdens het 25-jarig bestaan een orgel werd geschonken door de firma Van Harn. Een olifant overhandigde symbolisch de orgelkruk. De dominee zat genietend op het dier zijn rug. Mevrouw Bastenhof woont samen met haar man Bob, nu 95, nog steeds zelfstandig. "Nee", sluit ze af, "wij zijn nog niet toe aan De Engelenburgh!. Misschien later."

Godsdienst niet verwerkt in de naam

VEENENDAAL - Frapant detail is vooral de naam 'De Engelenburgh'. Het vermoeden wordt direct gewekt dat we te maken hebben met een godsdienstige inslag. Niets is echter minder waar. Adriaan P. de Kleuver heeft ooit geschreven dat er aan de Cuneraweg een boerderij met deze naam heeft gestaan. Ook daar heeft het bejaardencentrum niet haar naam aan te danken. Net als bijvoorbeeld 'De Grote Pekken', 'De Vijftien Morgen' en 'De Palmen Griff' was ook 'De Engelenburgh' een veldnaam. Maar wie weet: had de naamgever van het stuk grond een vooruitziende blik! Tot slot, en dat kunnen we zeker niet onvermeld laten: de eerste notulen en bijbehorende paperassen leken zoek.

Toen bij nadere inspectie van de kast van het Oudeliendehuis, nog steeds in het ouderencentrum te vinden en die ooit de omslag van een boek sierde, werden ze in een verborgen onderste ruimte aangetroffen! Zo blijft de Engelenburgh ons verrassen.